

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-13/05
URBROJ: 50301-21/21-22-3

Zagreb, 7. srpnja 2022.

Hs**NP*021-03/22-08/17*50-22-04**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	08-07-2022		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/22-08/17	Org. jed.	65
Uredžbeni broj:	50-22-04	Pril.	-
		Vrij.	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog za pokretanje pitanja povjerenja dr. sc. Gordanu Grliću Radmanu, ministru vanjskih i europskih poslova u Vladi Republike Hrvatske (predlagatelj: 32 zastupnika u Hrvatskome saboru) - očitovanje Vlade Republike Hrvatske

Veza: Pismo Hrvatskoga sabora, KLASA: 021-03/22-08/17, URBROJ: 65-22-03, od 5. srpnja 2022.

Na temelju članka 125. stavka 4. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu za pokretanje pitanja povjerenja dr. sc. Gordanu Grliću Radmanu, ministru vanjskih i europskih poslova u Vladi Republike Hrvatske, daje sljedeće

O Č I T O V A N J E

Vlada Republike Hrvatske odbija sve navode iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja dr. sc. Gordanu Grliću Radmanu, ministru vanjskih i europskih poslova u Vladi Republike Hrvatske, kao neutemeljene i neosnovane te ističe da nema osnove za izglasavanje nepovjerenja ministru vanjskih i europskih poslova. Svoje stajalište Vlada Republike Hrvatske temelji na argumentima i na činjenicama koje se navode u nastavku ovoga očitovanja.

1. Uvodno

U skladu s Programom Vlade Republike Hrvatske 2020. - 2024., kao i s Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske do 2030. godine, hrvatska vanjska politika utemeljena je na načelu modernog suverenizma koji znači jačanje međunarodnog položaja zemlje na dobrobit građana i gospodarstva te zalaganja za Hrvate izvan Republike Hrvatske i zaštitu njihovih prava, osobito Hrvata u Bosni i Hercegovini i Republici Srbiji. Uloga diplomacije i suradnja s državama saveznicama i partnerima, u današnjem vremenu geopolitičkih nestabilnosti važnija je nego ikada. Tome značajan doprinos daje i ministar Grlić Radman, koji svojom aktivnom ulogom promiče Hrvatsku kao odgovornu, pouzdanu i

samosvjesnu zemlju, članicu Europske unije i Sjevernoatlantskog saveza, koja ima posebnu odgovornost za situaciju u jugoistočnoj Europi, pogotovo u Bosni i Hercegovini, i to u svojstvu jamca i potpisnika Daytonsko-pariškog mirovnog sporazuma.

2. Izborni zakon u Bosni i Hercegovini

Malo je koji hrvatski ministar vanjskih i europskih poslova posvetio više vremena pitanju Bosne i Hercegovine, i osobito položaju Hrvata u toj zemlji, od ministra Grlića Radmana, koji je i sam rodom iz Bosne i Hercegovine. Bosnu i Hercegovinu je dosad posjetio 16 puta, uključujući i službeni posjet Sarajevu u siječnju ove godine. S hrvatskim predstavnicima političkog, vjerskog, kulturnog i gospodarskog života održavaju se redoviti kontakti kako bi se neposredno saznale njihove zabrinutosti i prioriteti. S tim ciljem, 15. prosinca 2020. održana je iznimno uspješna Međunarodna konferencija povodom 25. godišnjice potpisivanja Daytonsko-pariškog mirovnog sporazuma.

Na međunarodnom planu ova Vlada i ministar Grlić Radman su svaki važniji sastanak iskoristili da bi ukazali na nužnost zaštite ravnopravnosti Hrvata, kao i na pitanje stabilnosti Bosne i Hercegovine. Angažman ove Vlade je rezultirao vraćanjem pažnje Europske unije kao i međunarodne zajednice na položaj Hrvata u Bosni i Hercegovini. Na inicijativu Ministarstva vanjskih i europskih poslova održano je nekoliko rasprava u formatu ministara vanjskih poslova Europske unije, a ova se tema nakon dugo vremena našla i na dnevnom redu Europskog vijeća.

Zalaganje Ministarstva vanjskih i europskih poslova izravno je pridonijelo angažmanu međunarodne zajednice (Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država) na pitanju izborne reforme. To je rezultiralo i konkretnim pregovorima u Neumu i Sarajevu o zahtjevima Hrvata za ravnopravnošću i legitimnim političkim predstavljanjem. Također ističemo i osobni angažman predsjednika Europskog vijeća Charlesa Michela na ovom pitanju. Konačni uspjeh svakih takvih pregovora uvijek je rezultat i unutarnjih političkih interesa, pa tako i u ovom slučaju, kao i djelovanja u Bosni i Hercegovini, koji postoje neovisno o djelovanju Hrvatske.

Napominjemo da je usvajanje zakona u Bosni i Hercegovini u nadležnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. Nijedno tijelo Europske unije nema nadležnost za donošenje zakona u trećim državama, kao ni za provedbu presuda sudova tih zemalja. Ono što Europska unija ima pravo očekivati od država kandidata i potencijalnih kandidata jest da one prije pristupanja Europskoj uniji postignu visoku razinu vladavine prava te stabilan demokratski i izborni sustav.

Pitanje izbornog zakona već je ugrađeno u Mišljenje Komisije o zahtjevu Bosne i Hercegovine za članstvo u Europskoj uniji iz svibnja 2019. To je ponovno i posebno istaknuto u Zaključcima Europskog vijeća (kao najvišeg tijela Europske unije) iz lipnja ove godine, gdje je jasno istaknuto da Bosna i Hercegovina mora provesti ustavnu i izbornu reformu kako bi zemlja mogla nastaviti napredak na svom europskom putu. Bosni i Hercegovini je otvorena mogućnost da dobije status kandidata, pod uvjetom da ispuni ovu i još neke ključne reforme. Hrvatska vanjska politika u mandatu ove Vlade kontinuirano se zalagala da se pored pitanja presude Sejdić-Finci ne zaboravi važnost presude Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u slučaju Ljubić, što je danas opće prihvaćeno.

Pored toga, na poticaj hrvatske diplomacije, Bosna i Hercegovina uključena je u Strateški kompas Europske unije iz ožujka ove godine u kojem se izričito navodi ravnopravnost i nediskriminacija konstitutivnih naroda i svih građana. Pitanje ravnopravnosti Hrvata je

istaknuto na nedavnom Strateškom dijalogu sa Sjedinjenim Američkim Državama (ožujak 2022.), kao i u nebrojenim drugim diplomatskim kontaktima. Upravo je inicijativa Ministarstva vanjskih i europskih poslova bila da se hrvatskim prijedlogom o pristupu Bosne i Hercegovine (*non-paper* iz ožujka 2021.), a koji je zadobio podršku još 5 država članica Europske unije (Bugarska, Cipar, Grčka, Mađarska, Slovenija), pruži podrška Bosni i Hercegovini za dobivanje statusa kandidata i zacrta kako do toga doći na održiv i suvisao način. Njime je pravodobno ukazano na neke izazove s kojima će se Bosna i Hercegovina suočiti posebice u kontekstu predstojećih izbora i ponuđen sustavan i razborit pristup. Sve je to otvorilo put da se Ministarstvo vanjskih i europskih poslova danas u Europskoj uniji i Sjedinjenim Američkim Državama uvažava kao primarnog partnera o pitanju Bosne i Hercegovine, da ga se pita za mišljenje i da se prihvaćaju njegove inicijative i poruke. Ministarstvo vanjskih i europskih poslova vjerodostojan je partner i u međunarodnim krugovima i prema Bosni i Hercegovini, a to najbolje znaju Hrvati Bosne i Hercegovine čije interese i prava cijelo vrijeme neumorno promiče i štiti. Stav Ministarstva vanjskih i europskih poslova da se neće podržati nijedno političko rješenje u Bosni i Hercegovini koje neće podržati legitimni politički predstavnici Hrvata okupljeni u Hrvatskom narodnom saboru bio je u svim vođenim razgovorima kontinuirano i jasno iznesen.

Uz hrvatsku diplomatsku potporu na međunarodnom planu, održano je niz pregovora pod međunarodnim pokroviteljstvom (Mostarski sporazum, pregovori u Neumu i Sarajevu) nakon kojih su hrvatski politički predstavnici, u ime Hrvatskog narodnog sabora, uspjeli okončati dugogodišnju političku krizu u Mostaru. Dakle, nakon što je godinama hrvatsko pitanje u Bosni i Hercegovini bilo u najvećoj mjeri zanemarivano, uz izravnu političku i diplomatsku pomoć Hrvatske, predstavnici Hrvatskog narodnog sabora uspjeli su zadobiti vjerodostojnost kao pouzdan partner na međunarodnoj sceni.

Što se tiče Nacrta rezolucije njemačkog parlamenta, skreće se pozornost na to da je riječ o inicijativi jedne sastavnice vlasti, i to zakonodavne, a ne izvršne, te da ovdje treba istaknuti i važnost parlamentarne dimenzije diplomacije i potreban angažman i na toj razini.

3. Neispunjavanje Sporazuma između Republike Hrvatske i Srbije i Crne Gore o zaštiti prava hrvatske manjine u Srbiji i Crnoj Gori i srpske i crnogorske manjine u Republici Hrvatskoj

Potpuno su netočni navodi iz točke 2. o izostanku angažmana na zahtjevu reciprociteta Ministarstva vanjskih i europskih poslova. Brojni su primjeri kad je, između ostalog, i javno priopćeno da Ministarstvo vanjskih i europskih poslova ustraje na ispunjavanju srbijanskih obveza iz bilateralnog sporazuma o zaštiti manjina i da to pitanje kontinuirano drži na dnevnom redu pristupnih pregovora Republike Srbije.

Dapače, jasno je istaknuto, unatoč jednom osvojenom mandatu u Narodnoj skupštini Republike Srbije na netom završenim izborima, da Srbija i dalje svojim izbornim sustavom na državnoj razini ne ispunjava odredbe sporazuma o uzajamnoj zaštiti nacionalnih manjina te da će Ministarstvo vanjskih i europskih poslova nastaviti inzistirati na načelu reciprociteta na svim razinama vlasti.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova u svim pitanjima koja se tiču Hrvata u Srbiji pristupa tako da se traže sustavna rješenja koja će omogućiti ostvarivanje ciljeva zacrtanih predmetnim sporazumom.

Kada je riječ o zazivanju mehanizama u okviru Europske unije ili u okviru pristupnog procesa Srbije, važno je znati i razumjeti o čemu je riječ kako se ne bi zaključivalo naprečac i paušalno.

U svim raspravama o Srbiji u okviru njezinog pristupnog procesa, osobito vezano za ispunjavanje obveza Srbije u poglavlju 23 (pravosuđe i temeljna prava), kao i u drugim poglavljima koja se dotiču i pitanja manjinskih prava (npr. poglavlje 26 koje se odnosi na obrazovanje) inzistira se cijelo vrijeme na punoj provedbi postojećeg pravnog okvira za zaštitu prava manjina, koji uključuje i bilateralni sporazum između Republike Hrvatske i Republike Srbije: Sporazum između Republike Hrvatske i Republike Srbije i Crne Gore o zaštiti prava hrvatske manjine u Republici Srbiji i srpske i crnogorske manjine u Republici Hrvatskoj potpisan 2004.

Zaštita manjinskih prava jedna je od obveza Srbije u okviru pristupnog procesa koja je dio ključnog poglavlja 23 (pravosuđe i temeljna prava), koje je otvoreno u srpnju 2016. te sadrži 50 prijelaznih mjerila. A k tome, mjerilo koje se odnosi na manjine jasno navodi obvezu Srbije da provodi vlastiti pravni okvir za prava manjina te osigura ostvarivanje manjinskih prava. To mjerilo definira da će Srbija morati provesti postojeći pravni okvir za zaštitu prava manjina koji, osim unutarnjih obveza, obuhvaća i međudržavne sporazume o zaštiti manjina. Ratificirani međudržavni sporazum između Hrvatske i Srbije dio je unutarnjeg pravnog okvira čime je Srbija preuzela obvezu da ga učinkovito provodi.

Ministar Grlić Radman sudjelovao je na Međuvladinim konferencijama sa Srbijom održanim 22. lipnja 2021. i 14. prosinca 2021. na kojima je jasno istaknuo pitanja od ključnog interesa za Hrvatsku, uključujući ona vezana za položaj hrvatske nacionalne manjine i hrvatska očekivanja glede konstruktivnog pristupa Srbije i konkretnih rezultata.

Ministar Grlić Radman boravio je, također, u travnju 2021. u Subotici, gdje je sudjelovao na svečanom postavljanju kamena temeljca za izgradnju Hrvatske kuće. Susreo se i s predstavnicima Hrvatskog nacionalnog vijeća u Republici Srbiji na čelu s predsjednicom Jasnou Vojnić kako bi razgovarao o položaju Hrvata u Srbiji, te ponovio čvrstu potporu Republike Hrvatske u prevladavanju brojnih izazova s kojima se susreću. U razgovoru je naglasio da Republika Hrvatska pruža snažnu potporu hrvatskoj zajednici u ostvarivanju svojih prava, kako bi aktivno sudjelovala u političkom i društvenom životu. Istaknuo je da će Hrvatska nastaviti podupirati Hrvate u Srbiji i istovremeno ukazivati srbijanskoj strani na važnost poštovanja i promicanja prava hrvatske manjine i ispunjavanja svih odredbi bilateralnog ugovora o uzajamnoj zaštiti manjina iz 2004. po principu reciprociteta.

U listopadu 2020. ministar Grlić Radman je boravio u posjetu Srbiji gdje se susreo s predstavnicima Hrvatskog nacionalnog vijeća u Republici Srbiji. Prisustvovao je potpisivanju Ugovora o financijskoj potpori za izgradnju Hrvatske kuće u Subotici kao i svečanosti otkrivanja spomenika biskupu Ivanu Antunoviću. Tijekom posjeta ministar je u Petrovaradinu zajedno sa srbijanskim predsjednikom Vučićem sudjelovao na svečanoj primopredaji spomen-kuće bana Josipa Jelačića te je održan bilateralni sastanak ministra Grlić Radmana i predsjednika Vučića na kojem se razgovaralo o unaprjeđenju položaja Hrvata u Srbiji, njihovoj zastupljenosti u tijelima vlasti, pronalaženju nestalih osoba, obilježavanju mjesta stradanja Hrvata u Srbiji i drugim otvorenim pitanjima. Na sastanku je ministar Grlić Radman naglasio razlike u broju i položaju manjina u dvjema zemljama, a predsjednik Republike Srbije Vučić je potvrdio da će pokrenuti potrebne zakonske promjene kako bi se

osigurala institucionalna zastupljenost hrvatske zajednice u Narodnoj Skupštini Republike Srbije.

U brojnim je priopćenjima Ministarstva vanjskih i europskih poslova opetovano naglašavano da Hrvatska od Srbije očekuje reciprocitet prava za hrvatsku manjinu te je izraženo žaljenje činjenicom da srbijanska strana ne ispunjava potpisani međunarodni sporazum o uzajamnoj zaštiti manjina i fiksnu zastupljenost u predstavničkim tijelima.

Uoči izvanrednih općih izbora za predsjednika Republike Srbije i zastupnike u Narodnoj skupštini te izbora za zastupnike u Skupštini grada Beograda u travnju 2022. Ministarstvo vanjskih i europskih poslova je istaknulo važnost da svi pripadnici hrvatske zajednice u Republici Srbiji iskoriste svoje demokratsko pravo i iziđu na izbore. Također je pozvalo sve pripadnike hrvatske nacionalne zajednice da glasuju za listu na kojoj je istaknut kandidat Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini Tomislav Žigmanov, koja je dobila potporu hrvatskih legitimnih političkih predstavnika okupljenih u Hrvatskom nacionalnom vijeću u Srbiji i predvođenih predsjednikom Jasnom Vojnić, ali i većine političkih i društvenih institucija koja okuplja Hrvate iz te države. Ministarstvo vanjskih i europskih poslova će i dalje ustrajati na provedbi odredbi iz spomenutog sporazuma, što je međunarodnopravna obveza Srbije i dio su njezinog pristupnog procesa za ulazak u Europsku uniju.

4. Neriješeni granični sporovi

Hrvatsko stajalište o njezinim granicama temelji se na načelima i pravilima međunarodnog prava; to znači da je bivša republička granica Hrvatske danom njezinoga osamostaljenja postala međunarodna granica Republike Hrvatske, zaštićena međunarodnim pravom i ne može se mijenjati, osim dogovorom između država kojih se to tiče. Ovo stajalište čvrsto uporište ima i u mišljenju Badinterove arbitražne komisije Konferencije za bivšu Jugoslaviju.

Kada je riječ o načinu rješavanja otvorenih graničnih pitanja i sporova, Hrvatska je opredijeljena za sustav mirnog rješavanja sporova kako to određuje Povelja Ujedinjenih naroda i primjenu sredstava iz tog sustava, od kojih su pregovori najbolje rješenje jer sporovi o granicama su bilateralne naravi. Tek u slučaju da rješenje nije moguće postići neposrednim pregovorima, spor se može predati u nadležnost međunarodnog sudskog tijela, prije svih Međunarodnog suda u Haagu kao najboljeg i najiskusnijeg međunarodnog suda (za razgraničenje na moru, Hrvatska je spremna sporove rješavati i pred Međunarodnim sudom za pravo mora u skladu s izjavom danom uz Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora). Međutim, kako za bilateralno dogovaranje razgraničenja tako i za podnošenje otvorenog graničnog pitanja na odlučivanje pred međunarodnim pravosudnim tijelima, potreban je sporazum između država kojih se to tiče. I upravo stoga, za rješavanje pitanja granica državama je često potrebno vrijeme i do rješenja je moguće doći tek kada se za to steknu svi potrebni uvjeti s obje strane.

Po stjecanju neovisnosti hrvatsko državno područje nije bilo određeno konačnim međunarodnim granicama prema svim susjednim državama. I dok je Hrvatska u odnosu na granice prema Italiji i Mađarskoj nastavila biti na njezinim od prije utvrđenim međunarodnim granicama, to nije mogao biti slučaj u odnosu na novonastale susjedne države (Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Slovenija i Srbija). Unatoč uložnim naporima i raznim inicijativama hrvatske strane, zasad nije postignuto konačno razgraničenje na moru odnosno utvrđivanje granice na kopnu s tim državama.

U ovom trenutku su, stoga, granice Republike Hrvatske prema tim susjednim državama uređene uglavnom na privremenim osnovama, i to Protokolom o privremenom režimu uz južnu granicu prema Crnoj Gori iz 2002., i Ugovorom o granici s Bosnom i Hercegovinom iz 1999. koji su u privremenoj primjeni.

Bilo bi pogrešno zaključiti da je Hrvatska bila ili jest pasivna, te da nije željela urediti svoje granice. Podsjećamo na arbitražu sa Slovenijom, koju je hrvatska strana u dobroj vjeri prihvatila no druga strana je bila odgovorna zašto taj način rješavanja spora nije mogao uspjeti. Hrvatska sada Sloveniji nudi bilateralni dogovor.

Sa Srbijom je, hrvatskom inicijativom, postupak pregovora bio obnovljen 2019., no pandemija bolesti COVID-19, posljedično prekid putovanja, to je zaustavila. Okvir za nastavak pregovora nalazi se u Protokolu o načelima za utvrđivanje granice i pripremu ugovora, i pregovori bi nakon uspostave nove vlade u Srbiji mogli biti obnovljeni. S Bosnom i Hercegovinom Hrvatska je 1999. potpisala Ugovor o državnoj granici (prvi takav između novonastalih država na području bivše SFRJ), no nije ratificiran ni u jednoj od te dvije države. S pojedinim rješenjima tog Ugovora ni hrvatska ni bosanskohercegovačka strana nisu zadovoljne, no taj Ugovor je važan instrument između obje države koji se privremeno primjenjuje, a pojedine sporne točke ostaju za zajedničko rješavanje. Problem granice na moru s Crnom Gorom rješiv je neposrednim dogovorom, na čemu hrvatska strana inzistira i predlaže crnogorskoj, posebno nakon što nije postignut dogovor o upućivanju spora pred Međunarodni sud, o čemu se pregovaralo 2015.

Hrvatska prema svim tim susjednim državama ima dosljedan, na međunarodnom pravu utemeljen pristup, no za konačni dogovor o granici ili rješenje spora, neophodno je da i druga strana za to pokaže volju.

U tom kontekstu, najbolji je primjer način na koji se, upravo za mandata ministra Grlića Radmana, konačno i trajno, na način i u skladu s međunarodnim pravom, postigao dogovor o razgraničenju isključivih gospodarskih pojaseva između Republike Hrvatske i Talijanske Republike (24. svibnja 2022.), kojim su dvije države sporazumno utvrdile jedinstvenu crtu razgraničenja na Jadranu. Time je Hrvatska, nastavno na Osimski sporazum iz 1974. kojim je razgraničeno teritorijalno more s Italijom, trajno uredila pitanje razgraničenja između Hrvatske i Italije na moru.

5. Izjava veleposlanika u Beogradu

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova daje punu potporu Hrvatima u Srbiji i nastaviti će intenzivno surađivati s hrvatskim političkim predstavnicima kako bi se kapitaliziralo na ogromnim uložnim naporima, kako u pogledu političke, tako i financijsko-materijalne i stručne potpore hrvatskoj nacionalnoj zajednici u Srbiji ne bi li ona, etabliirajući svoj politički i društveni položaj, na najbolji i održiv način očuvala svoj nacionalni identitet i svoju bogatu kulturnu tradiciju i baštinu.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova se kontinuirano zalaže za uključenost predstavnika i institucija hrvatske nacionalne manjine u političke procese, pogotovo one koji ih se izravno dotiču. Uz političku participaciju riješenu na sustavan način tu spadaju i institucionalno očuvanje nacionalne kulturne baštine, institucionalno jačanje i financiranje manjinskih hrvatskih institucija, povrata oduzete imovine hrvatskim kulturnim i društvenim institucijama, ali i korištenja pretpristupnih fondova Europske unije.

Također, potrebno je graditi i snažiti jedinstvo, i ciljeva i postupanja, kako bi Hrvati ostvarili što bolji i povoljniji društveno-politički status. To je osobito važno u kontekstu

nepovoljnih političkih i sigurnosnih odnosa u svijetu i poglavito izravnog utjecaja zastoja u bilateralnim odnosima između Hrvatske i Srbije na kontekst u kojemu se Hrvati u Srbiji nalaze.

Ministar Grlić Radman je u stalnom kontaktu s Tomislavom Žigmanovim u kojemu se prepoznaje vjerodostojnog partnera, što je pokazano i u brojnim njihovim zajedničkim susretima prilikom kojih je obostrano naglašena važnost daljnjeg rada na poboljšanju statusa i položaja hrvatske nacionalne manjine u Srbiji, osobito u pogledu njihove pozitivne političke zastupljenosti na svim razinama vlasti, s obzirom na to da Republika Srbija i dalje ne provodi odredbe bilateralnog ugovora o uzajamnoj zaštiti prava hrvatske manjine u Republici Srbiji i srpske manjine u Republici Hrvatskoj. Redovito razgovaraju o aktualnim društvenim i političkim prilikama u Srbiji s naglaskom na stanje u hrvatskoj zajednici te aktivnostima ključnih institucija hrvatske manjine u Srbiji. Razgovaralo se, također, o izborima u Republici Srbiji i o potrebi da Hrvati dobiju svoje legitimne političke predstavnike u političkim institucijama Srbije.

6. Toleriranje koruptivnih radnji u hrvatskoj diplomatskoj mreži

Teza podnositelja prijedloga o navodnom toleriranju koruptivnih radnji u hrvatskoj diplomatskoj mreži, sadrži niz netočnih tvrdnji, a u isto vrijeme ignorira niz činjenica u tzv. predmetu Damir Sabljak.

Netočno je da je Damir Sabljak bivši glavni tajnik u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova. Netočna je tvrdnja da je Upravni sud Damira Sabljaka vratio na posao. Netočna je i tvrdnja da ministar Grlić Radman nije pokazao ni najmanji interes za navode diplomata Damira Sabljaka. Netočno je da je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske tek nakon četiri godine od podnošenja kaznene prijave počeo djelovati u ovom pitanju, kao što je netočno i da je Županijski sud u Zagrebu zatražio skidanje imuniteta ministru Grliću Radmanu. Slijedom navedenog, uvjerenje podnositelja prijedloga za izglasavanje nepovjerenja ministru da postoji osnovana sumnja da je ministar Grlić Radman nastavio sa zataškavanjem skandala u svom ministarstvu, u potpunosti je neutemeljeno i u suprotnosti s činjenicama.

Damir Sabljak nikada nije bio glavni tajnik u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, već je u razdoblju od ožujka do listopada 2016. od Vlade samo bio ovlašten za obavljanje poslova glavnog tajnika Ministarstva.

Navodi Damira Sabljaka o korupciji u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova odnose se na razdoblje Vlade premijera Zorana Milanovića, odnosno ministrice Vesne Pusić, a o kojima Damir Sabljak, nije izvijestio čelništvo Ministarstva vanjskih i europskih poslova za vrijeme dok je bio ovlašten za obavljanje poslova glavnog tajnika već, s vremenskim odmakom od godinu i pol dana, ministricu Mariju Pejčinović Burić.

Ministrica Pejčinović Burić odmah je reagirala na navode Damira Sabljaka - Ministarstvo vanjskih i europskih poslova je, Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta još 2017. dostavilo sve podatke vezane uz kaznenu prijavu Damira Sabljaka, a također je dostavilo odgovore na upite Nacionalnog vijeća za praćenje provedbe Strategije suzbijanja korupcije, te upite Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa. Isti, transparentni odnos prema nadležnim institucijama sustava zadržao je u ovom predmetu i sadašnji ministar Grlić Radman, koji se i osobno odazvao pozivu Nacionalnog vijeća na tzv. „javno saslušanje“ u lipnju prošle godine. Dodatno je Ministarstvo vanjskih i europskih poslova u ovom predmetu više puta odgovaralo na zastupnička pitanja i dostavljalo podatke. Dakle, ni o kakvom zataškavanju ne može biti riječi.

Nadalje, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je u ovom predmetu donio ne jednu, već nekoliko nadležnih odluka kojima su odbačene kaznene prijave Damira Sabljaka. Dakle, navodi o koruptivnim radnjama u Ministarstvu vanjskih i europskih poslova nemaju apsolutno nikakvog temelja u odlukama nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Vežano uz još jednu neistinitu tvrdnju kako je Županijski sud u Zagrebu zatražio skidanje imuniteta ministru Grliću Radmanu, naglašavamo da je Županijski sud, postupajući po zahtjevu Damira Sabljaka za preuzimanje progona protiv ministra Grlića Radmana, nakon odbačaja njegove kaznene prijave protiv ministra, rješenjem odbacio njegov zahtjev kao nedopušten te ga uputio kako za preuzimanje kaznenog progona protiv ministra mora prethodno osobno od Vlade Republike Hrvatske zatražiti odobrenje za vođenje postupka. Prema tome, Županijski sud ni u jednom trenutku nije zatražio skidanje imuniteta dr. sc. Gordanu Grliću Radmanu.

Vežano uz tvrdnju kako je Upravni sud vratio Damira Sabljaka na posao, ističe se kako se ponovno radi o neistini, budući da Upravni sud, postupajući u dva navrata po upravnoj tužbi Damira Sabljaka protiv rješenja Službeničkog suda u predmetu njegovog udaljenja iz službe, ni u jednom trenutku nije presudio da se Damir Sabljak vraća na posao u Ministarstvo vanjskih i europskih poslova, već je oba puta, iz proceduralnih razloga, predmet vratio na ponovni postupak, radi donošenja novog rješenja.

7. Zaključno

Slijedom navedenog, Vlada Republike Hrvatske odbija sve navode iz Prijedloga za pokretanje pitanja povjerenja dr. sc. Gordanu Grliću Radmanu, ministru vanjskih i europskih poslova u Vladi Republike Hrvatske, kao neutemeljene i neosnovane te ističe kako nema osnove za izglasavanje nepovjerenja ministru. Svoje stajalište Vlada Republike Hrvatske temelji na činjenicama koje se navode u ovom očitovanju.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim očitovanjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila predsjednika Vlade Republike Hrvatske mr. sc. Andreja Plenkovića, ministra vanjskih i europskih poslova dr. sc. Gordana Grlića Radmana i državne tajnike Franu Matušića, Zdenka Lucića i Andreju Metelko-Zgombić.

 PREDSJEDNIK
A Gmi B
sc. Andrej Plenković